

Sesijas dokuments

A8-0383/2017

28.11.2017

ZIŅOJUMS

par Eiropas Centrālās bankas 2016. gada pārskatu
(2017/2124(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referents: *Jonás Fernández*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	13
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	14

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas Centrālās bankas 2016. gada pārskatu (2017/2124(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2016. gada pārskatu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 284. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) statūtus un jo īpaši to 3. un 15. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu,
- ņemot vērā Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos ziņojumu (*M. Monti* ziņojumu),
- ņemot vērā makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru (MNNP),
- ņemot vērā ECB ekonomikas biļetena rakstu „MFI aizdevumu likmes — izeja nestandarta monetārās politikas īstenošanas laikā” (izdevums Nr. 1/2017),
- ņemot vērā EESK ziņojumu par Eiropas rūpniecību un monetāro politiku,
- ņemot vērā organizācijas *Transparency International* ziņojumu „Vienas monētas divas puses? Eiropas Centrālās bankas neatkarība un pārskatatbildība”,
- ņemot vērā ECB paskaidrojuma rakstu „Kas ir nauda?”,
- ņemot vērā ECB vienošanos par ārkārtas likviditātes palīdzību (ĀLP), kas publicēta 2017. gada 19. jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 22. marta Ieteikumu 2010/191/ES par euro banknošu un monētu likumīgā maksāšanas līdzekļa statusa darbības jomu un ietekmi¹,
- ņemot vērā 11. pantu Padomes 1998. gada 3. maija Regulā (EK) Nr. 974/98 par euro ieviešanu²,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 128. panta 1. punktu par euro naudaszīmju un monētu likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu,
- ņemot vērā ECB priekšsēdētāja 2017. gada 6. aprīļa runu,
- ņemot vērā LESD 127. panta 5. punktu,
- ņemot vērā LESD 127. panta 2. punktu,

¹ OV L 83, 30.3.2010., 70. lpp.

² OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.

- ņemot vērā ECB atsauksmes par Eiropas Parlamenta sniegto ieguldījumu, izstrādājot rezolūciju par ECB 2015. gada pārskatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0383/2017),
- A. tā kā ECB Padome 2016. gada 9. un 10. marta sanāksmē pieņēma papildu pasākumus, lai ar monetāro politiku sasniegtu primāro — cenu stabilitātes — mērķi un sekundāro mērķi — atbalstīt ekonomiku, un tādēļ 1) pazemināja savas bāzes procentu likmes un par 0,4 procentpunktiem samazināja noguldījumu iespējas procentu likmi, 2) līdz EUR 80 miljardiem palielināja ikmēneša apjomu iepirkumiem saskaņā ar aktīvu iegādes programmu (AIP), 3) iekļāva AIP jaunu elementu — uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmu (USAIP), lai iegādātos investīciju kategorijas euro denominētas obligācijas, ko emitējušas nebanku korporācijas, kuras veic savu darījumdarbību eurozonā, kā arī 4) ieviesa vēl vienu ilgāka termiņa refinansēšanas mērķoperāciju (ITRMO) programmu ar četrus gadu termiņu;
 - B. tā kā ECB Padome 2016. gada 7. un 8. decembra sanāksmē nolēma pagarināt AIP darbības laikposmu, nosakot lēnāku ikmēneša iegādes tempu (EUR 80 miljardus samazinot līdz EUR 60 miljardiem) no 2017. gada aprīļa līdz decembrim vai pat vēl ilgāk, ja būs nepieciešams, un jebkurā gadījumā tik ilgi, kamēr vien ECB Padome to uzskatīs par pamatotu korekciju, ar ko var panākt savam inflācijas mērķim atbilstošu inflācijas tendenci;
 - C. tā kā ECB Valdes locekļi ir nemitīgi uzsvēruši, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta sistēmā ir svarīgi īstenot reformas, kas palielina produktivitāti, līdz ar izaugsmi veicinošu fiskālo politiku;
 - D. tā kā saskaņā ar Eurosistēmas 2017. gada septembra makroekonomikas prognozi ir sagaidāms, ka, vadoties pēc saskaņotā patēriņa cenu indeksa (SPCI), gada inflācija eurozonā 2017. gadā būs 1,5 %, 2018. gadā — 1,2 % un 2019. gadā — 1,5 %;
 - E. tā kā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) galvenais uzdevums ir uzturēt cenu stabilitāti, ko ECB Padome ir definējusi kā eurozonas SPCI pieaugumu, kurš vidējā termiņā katru gadu ir nedaudz zemāks par 2 %; tā kā kopš 2013. gada ECB prognozētais ikgadējais rādītājs četrus gadus ir bijis krietni zemāks par inflācijas mērķi, ko tā noteikusi vidējam termiņam, un tagad ECB prognozē, ka līdz 2020. gadam tā šo mērķi nesasnies;
 - F. tā kā ECB uzskata, ka vāja inflācijas dinamika cita starpā ir arī mērena darba samaksas pieauguma un zemu enerģijas cenu rezultāts;
 - G. tā kā LESD 127. panta 5. punktā ECBS ir noteikts pienākums palīdzēt uzturēt finanšu stabilitāti;
 - H. tā kā 2016. gadā ECB tīrā peļņa bija EUR 1,19 miljardi salīdzinājumā ar EUR 1,08 miljardiem 2015. gadā;
 - I. tā kā šādu tīro peļņu galvenokārt palīdzēja gūt lielāki tīrie procentu ieņēmumi, kas

nopelnīti ar vērtspapīriem (tostarp no AIP portfeļa un ASV dolāru portfeļa), kuri tiek turēti monetārās politikas mērķiem;

- J. tā kā izaugsmes un bezdarba līmenis ģeogrāfiski joprojām ir ļoti atšķirīgs, tāpēc ekonomika ir bīstami trausla un stabila attīstība ir apdraudēta;
- K. tā kā ar LESD 123. pantu un Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtu un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 21. pantu valdību monetāra finansēšana ir aizliegta;
- L. tā kā palielinās to finanšu tehnoloģijas (*Fintech*) uzņēmumu skaits, kuriem ir vērā ņemamas iespējas paplašināt finansiālo integrāciju eurozonā, un līdz ar to lielāka kļūst arī nepieciešamība gan pēc mikroprudenciālās, gan makroprudenciālās uzraudzības un kontroles,

Vispārīgs pārskats

1. uzsver, ka saskaņā ar ECB Statūtu 7. pantu ne ECB, ne valstu centrālās bankas, nedz arī kāds no to lēmējinstanču locekļiem nelūdz un nepieņem ne Savienības iestāžu un struktūru, nedz arī kādas dalībvalsts valdības vai citas struktūras norādījumus; tāpēc uzsver, ka ECB neatkarīgi pilda savu eurozonas monetārās iestādes pienākumu, kā tas ir noteikts Līgumā; tomēr uzsver, ka ir vajadzīga lielāka pārskatatbildība un pārredzamība, kas atbilstu tās neatkarības līmenim;
2. atzīst arī to, ka ECB ir federāla struktūra, kas nepieļauj valstu veto tiesības un valdību iejaukšanos, tāpēc spēj rīkoties izlēmīgi, risinot dažādus jautājumus, piemēram, palīdzot pārvarēt krīzi;
3. atzīmē, ka atbalstoša monetārā politika, ko ECB īstenojusi laikposmā no 2012. līdz 2016. gadam, cita starpā arī ECB zemās procentu likmes un aktīvu iegādes programma, ir veicinājusi ciklisku ekonomikas atveseļošanos un darbvieta radīšanu, un to ir izdevies panākt, arī nepieļaujot deflāciju, saglabājot labvēlīgus finansēšanas apstākļus uzņēmumiem un mājsaimniecībām, kā arī uzturot finanšu stabilitāti un maksājumu sistēmu pareizu darbību; taču ir noraizējies par to, kā netradicionālas monetārās politikas pasākumi varētu ietekmēt individuālos noguldītājus un pensiju shēmu finansiālo līdzsvaru, un ir noraizējies arī par aktīvu „burbuļu” veidošanos, ko ECB vajadzētu rūpīgi uzraudzīt un samazināt līdz minimumam;
4. ir noraizējies, ka izdevīgos apstākļus, ko bija izveidojusi ECB, eurozonas bankas neizmantoja, lai nostiprinātu savu kapitāla bāzi, bet gan izmaksāja iespaidīgas dividendes, kuras dažkārt pārsniedza nesadalītās peļņas līmeni, kā to apliecina Starptautisko norēķinu bankas dati;
5. joprojām ir nobažījies par to, ka refinansēšanas operāciju nodrošinājumam Eurosistēmai vēl arvien tiek piedāvāts ļoti daudz netirgojamu aktīvu un ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru; atkārtoti aicina ECB sniegt informāciju par to, kuras centrālās bankas ir pieņēmušas šādus vērtspapīrus, un atklāt vērtēšanas metodes, kas piemērotas šādiem aktīviem; uzsver, ka šāda informācija būtu noderīga, lai īstenotu parlamentāru pārbaudi attiecībā uz to, kā ECB pilda tai uzticētos uzraudzības uzdevumus;
6. ar bažām norāda, ka eurozonā palielinās Eiropas Vienotās automatizētās reālā laika bruto norēķinu sistēmas (*TARGET2*) nelīdzsvarotība, kaut gan tirdzniecības

nelīdzsvarotība ir mazinājusies, un tas liecina, ka turpinās kapitāla aizplūšana no eurozonas perifērijas;

Cenu stabilitāte

7. atgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Statistikas biroja (*Eurostat*) datiem vidējā inflācija eurozonā 2016. gadā bija 0,2 %, savukārt inflācija, neņemot vērā enerģijas cenas, saglabājās 0,9 % līmenī; turklāt atzīmē, ka pamatinflācijai 2016. gadā vēl arvien nebija pārliecinoši augšupējas tendences, kā norādīts ECB 2016. gada pārskatā;
8. atzīmē, ka, spriežot pēc prognozēm, inflācija eurozonā vismaz līdz 2020. gadam varētu saglabāties līmenī, kas nesasniedz 2 %, lai gan ECB ir īstenojusi ļoti atbalstošu monetāro politiku, un tas vedina domāt, ka eurozonas ekonomika nedarbojas ar pilnu jaudu, turklāt cenu stabilitāti ir grūtāk panākt cita starpā arī tādēļ, ka nesen ir paaugstinājies euro maiņas kurss;
9. atzīmē pašas ECB novērtējumu, proti, ka tad, ja tā nebūtu īstenojusi savu politikas pasākumu kopumu, inflācijas līmenis būtu vidēji gandrīz par 0,5 % zemāks nekā līmenis, kuru pašlaik prognozē laikposmam no 2016. līdz 2019. gadam;
10. piekrīt ECB, kura uzskata — lai panāktu, ka pašlaik cikliskais atveseļošanās process pārtop par scenāriju, kas ved uz noturīgu, ilgtspējīgu un stabilu ekonomikas ilgtermiņa strukturālo attīstību, arī dalībvalsts līmenī stabila un izaugsmi veicinoša valsts fiskālā politika ir līdzsvaroti jāapvieno ar sociāli sabalansētām un vērienīgām reformām, kuras palielina produktivitāti;
11. monetārās politikas transmisijas kanāli pašlaik ir mazefektīvi, tāpēc uzskata, ka ECB ir jāpanāk, ka tiek sasniegta cenu stabilitāte, ko ECB Padome ir definējusi kā inflācijas līmeni, kurš ir nedaudz zemāks par 2 %; uzskata, ka ECB tomēr būtu rūpīgi jāizvērtē, kādu labumu un kādu blakusietekmi rada tās politika, un tas jo īpaši attiecas uz pasākumiem, kurus tā ir iecerējusi īstenot, lai apkarotu deflāciju; uzskata — lai panāktu noteiktību un uzticēšanos finanšu tirgos, ECB vajadzētu pievērsties skaidram un kodolīgam savu monetārās politikas pasākumu izklāstam;
12. uzskata, ka vēl nepārejošā krīze ir akcentējusi nepieciešamību pēc politikas satvara teorētiskā pamata dažādošanas centrālajās bankās; prasa ECB savā nākamajā gada analizēt krīzes ietekmi uz tās teorētiskā satvara veidošanās procesu;

Ekonomikas izaugsme un nodarbinātība

13. atgādina, ka saskaņā ar ECB Statūtu 2. pantu un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. pantu un noteikumiem, kas sīkāk izklāstīti LESD 282. pantā, ECB ir pienākums, nekaitējot galvenajam — cenu stabilitātes — mērķim, atbalstīt „Savienībā vispārēju ekonomikas politiku, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā”;
14. atzīmē, ka IKP pieaugums eurozonā ir bijis stabils, kaut arī mērens, tomēr salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem tas ir bijis pozitīvs un ar noturīgu tendenci — 2 % 2015. gadā un 1,8 % 2016. gadā; konstatē, ka saskaņā ar Komisijas 2017. gada rudens ekonomikas prognozi IKP pieauguma temps varētu būt 2,2 % 2017. gadā un 2,3 % 2018. gadā;
15. vērš uzmanību uz to, ka ECB 2016. gada pārskatā ir norādīts — investīciju apjoms ir

palielinājies nedaudz lēnāk nekā iepriekšējā gadā; uzsver, ka ECB ar savu monetāro politiku vēl nav izdevies jūtami ietekmēt ES ekonomikas investīciju daļu; atzīmē, ka šādas ietekmes trūkuma sekas ir īpaši nelabvēlīgas Savienības perifērijas reģioniem;

16. ar nožēlu vērš uzmanību uz to, ka, saskaņā ar SVF 2017. gada aprīļa Pasaules ekonomikas apskatā sniegto informāciju, starpība starp potenciālo un faktisko ražošanas apjomu eurozonā 2016. gadā bija -1,2 % no iespējamā IKP, un šī starpība būs negatīva vēl līdz 2019. gadam, un tas nozīmē, ka prognozes periodā eurozonas IKP būs zemāks par iespējamo;
17. atzīmē, ka pati ECB savu monetāro politiku uzskata par galveno faktoru, kas nodrošinājis ciklisku ekonomikas atveseļošanu eurozonā, kaut gan šo procesu cita starpā galvenokārt ir veicinājis un joprojām veicina iekšzemes pieprasījums, kuru atbalsta izdevīgi finansēšanas nosacījumi un darba tirgu uzlabošanās, kā arī dažās dalībvalstīs īstenotās reformas, kas veicina produktivitātes un konkurētspējas palielināšanos, un ekonomikas atveseļošanās ir notikusi, arī pateicoties naftas cenu kritumam, un tas viss kopā laikposmā no 2016. līdz 2019. gadam nodrošinās par 1,7 % lielāku izaugsmi;
18. uzskata, ka ar monetāro politiku vien nepietiek — kā uz to norādījis ECB priekšsēdētājs —, lai panāktu ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu, un tikai ar tās palīdzību vien nevar atrisināt Eiropas ekonomikas strukturālās problēmas, ja papildus dalībvalsts līmenī netiek īstenota rūpīgi izstrādāta, sociāli sabalansēta un taisnīga politika, kas ilgtermiņā veicina izaugsmi un konkurētspēju, līdz ar stabilu fiskālo politiku, ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu; turklāt piekrīt ECB, ka ir jāveido pamatīgāka EMS institucionālā arhitektūra, lai atbalstītu iepriekšminētās reformas un vairotu eurozonas spēju izturēt makroekonomiskos satricinājumus;
19. pauž nožēlu, ka daudzas eurozonas valstis joprojām cieš no augsta bezdarba līmeņa, lai gan bezdarbs ir samazinājies — no 10,5 % 2015. gada decembrī līdz 9,6 % 2016. gada decembrī, un ka kopējais pieprasījums eurozonā joprojām ir zems, turklāt paturot prātā, ka nepārejoša nevienlīdzība ES var kaitēt stabilai un iekļaujošai ekonomikas attīstībai; tāpēc prasa īstenot politiku, kas vērsta uz produktivitātes palielināšanu, uzsvaru liekot uz prasmēm, pateicoties kurām var turpināt radīt kvalitatīvas darbvietas, kā arī palielināt darba samaksu;
20. ņem vērā ECB gada pārskatā iekļauto analīzi par to, kā ECB īstenotā politika ir ietekmējusi sadali; mudina ECB turpināt pētīt savas monetārās politikas ietekmi uz sadali, cita starpā arī attiecībā uz ienākumu nevienlīdzību, un ņemt šādu izpēti vērā, izstrādājot monetāro politiku;
21. uzsver — lai monetārā politika būtu pilnībā efektīva, ar attiecīgu fiskālo un ekonomikas politiku un ar reformām, kuras palielina produktivitāti, ir jānovērš pašlaik aktuālā norēķinu konta nelīdzsvarotība;

Kredītu piedāvājums un banku uzraudzība

22. norāda — lai gan naudas masas M_1 agregāts 2016. gadā palielinājās par 8,8 %, naudas masas M_3 agregāts turpina palielināties tikai par 5 % gadā, un tas liecina, ka monetārās politikas transmisija nav pilnībā efektīva, un norāda uz monetārām anomālijām, kā arī uz pienācīga kredītu piedāvājuma trūkumu; tādēļ uzsver kapitāla tirgu savienības

nozīmi, jo tā varētu piedāvāt alternatīvu ekonomikas finansēšanas veidu laikā, kad bankas ir nonākušas grūtībās;

23. atzīst, ka monetārā politika zināmā mērā ir samazinājusi kredīta izmaksas un ir palīdzējusi nodrošināt eurozonā uzņēmumiem un mājsaimniecībām pieejamāku finansējumu un ka atsevišķās dalībvalstīs tas ir jo īpaši jūtams, kā norādīts ECB 2016. gada pārskatā, kurā konstatēts, ka eurozonas mājsaimniecībām izsniegto aizdevumu izmaksas dažādās valstīs joprojām ir atšķirīgas; tāpēc uzskata, ka šīs politikas ietekme ir ierobežota, jo pieprasījums pēc kredītiem ir zems, joprojām nav novērsta strukturālas problēmas dažu dalībvalstu banku sistēmās un trūkst uzticēšanās pašu finanšu iestāžu savstarpējās attiecībās;
24. mudina padarīt finansējumu vēl pieejamāku MVU, tā stingri nodrošinot iekļaujošu ekonomikas attīstību;
25. atzinīgi vērtē to, ka kopš 2015. gada procentu likmes ļoti maziem aizdevumiem ir turpinājušas samazināties straujāk nekā procentu likmes lieliem aizdevumiem, tādējādi vēl vairāk samazinot atšķirības starp ļoti mazu un lielu aizdevumu procentu likmēm; turklāt atzīmē, ka mazo un lielo aizdevumu procentu likmju atšķirības patlaban eurozonas valstīs ir līdzīgas;
26. atzīmē, ka ieildzis gandrīz lēzenas ienesīguma līknes periods varētu ietekmēt banku sistēmas stabilitāti un peļņas gūšanas iespējas; tomēr piekrīt ECB, kura uzskata, ka bankas iespējas gūt peļņu galā ir atkarīgas no bankas darbības modeļa, kā arī no bankas struktūras un bilances, nevis no zemām procentu likmēm; tāpat arī atzīmē, ka ES banku sektoram ir raksturīga dažādība, un šajā ziņā valstu specifika nebūt nav mazsvarīgs faktors, un tas savukārt veicina finanšu sistēmas stabilitāti;
27. atzīst, ka zemo procentu likmju politika, kas patlaban tiek īstenota, pagaidām pozitīvi ietekmē ienākumus nenesošu aizdevumu (INA) līmeni, taču ar strukturālu pieeju būtu efektīvi jānovērš lielie riski, kuri saistīti ar INA; atzinīgi vērtē ECB un VUM centienus uzraudzīt eurozonas bankas un palīdzēt tām samazināt savu INA darījumu īpatsvaru un īpaši atzinīgi vērtē gan ECB 2017. gada martā bankām sniegtos norādījumus par to, kā risināt ar INA saistīto problēmu, un pasākumus, kurus ECB veikusi attiecībā uz atsevišķām bankām, gan arī rīcības plānu, kas apstiprināts *ECOFIN* padomes 2017. gada 11. jūlija sanāksmē, neskarot pilnvaras, kuras Parlaments īsteno attiecībā uz 1. līmeņa tiesību aktiem; norāda, ka bankām, uzraudzītājiem, regulatoriem un valstu iestādēm ir jāapvieno spēki, lai pareizi īstenotu Padomes pieņemto rīcības plānu; pieprasa, lai spriedzes testiem būtu plašs tvērums un lai tie būtu metodoloģiski piemēroti un pamatīgi; iesaka rūpīgi uzraudzīt norises nekustamā īpašuma tirgos; uzskata, ka jebkādi papildu pasākumi būtu veicami tā, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievērotas Eiropas Parlamenta prerogatīvas;

USAIP

28. atzinīgi vērtē uzlabojumus, ko ECB ir panākusi saistībā ar to vērtspapīru saraksta nodošanu atklātībai, kuru turētājs saskaņā ar ECB USAIP ir Eurosistēma, taču atzīmē, ka šī programma sniedz tiešu labumu galvenokārt lielajām korporācijām;
29. aicina ECB arī turpmāk nodrošināt pilnīgu pārredzamību pār to, kā, ievērojot saprātīgi noteiktu laika ierobežojumu, atklātībai tiek nodota informācija par katra uzņēmuma

saskaņā ar USAIP izdarīto pirkumu apjomu; aicina ECB arī publicēt visus USAIP datus vienotā, ērti lietojamā izklājlappā, jo tādējādi attiecībā uz šo programmu vieglāk varētu nodrošināt publisku pārskatatbildību; uzsver, ka jebkurā gadījumā būtu jānodrošina pilnīga pārredzamība pēc programmas beigām; turklāt aicina ECB nepieļaut nekādus konkurences izkropļojumus tirgū un tāpēc nodot atklātībai kritērijus, pēc kuriem nosaka, vai uzņēmuma obligācijas atbilst attiecīgajām prasībām, lai tās varētu iegādāties saskaņā ar USAIP; uzsver, ka obligāciju atbilstību nosaka pēc riska pārvaldības kritērijiem, nevis emitējošo uzņēmumu lieluma;

30. atzīmē, ka ECB ir ES iestāde un tāpēc tai ir saistošs Parīzes nolīgums;
31. piekrīt, ka labi funkcionējošs, daudznozaru un integrēts kapitāla tirgus palīdzētu īstenot vienotās monetārās politikas transmisiju; uzskata, ka kapitāla tirgu savienībai būtu jāklūst par galveno faktoru, kas veicina kapitāla fonda paplašināšanos Eiropas Savienībā; prasa pakāpeniski, laicīgi un pilnībā izveidot un ieviest kapitāla tirgu savienību;
32. atzīmē, ka ECB ir pozitīvi novērtējusi Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas (ENAS) izveidi, kas kļuvusi par banku savienības trešo pīlāru; vērš uzmanību uz to, ka noguldījumu apdrošināšanai ir izšķiroša nozīme, lai panāktu uzticēšanos un garantētu, ka banku savienībā visi noguldījumi ir vienlīdz droši; uzsver, ka ENAS vēl vairāk varētu palīdzēt vairot un nosargāt finanšu stabilitāti; atzīst, ka riska dalīšana ir cieši jāsaista ar riska samazināšanu;
33. ņem vērā Komisijas pārdomas par drošu Eiropas aktīvu veidošanu eurozonas banku savienībai;
34. ņem vērā ECB Padomes 2017. gada 23. jūnijā pieņemto lēmumu par ieteikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza ECBS un ECB Statūtu 22. pantu, lai nodrošinātu juridisku pamatu, kas ļauj Eurosistēmai pildīt savu centrālās emisijas bankas pienākumu ierosinātās centrāla mijieskaita darījumu partneru uzraudzības sistēmas reformas procesā, un lai tādējādi pilnvarotu ECB regulēt tīrvērtes sistēmu (tostarp centrāla mijieskaita darījumu partneru) darbību, cenšoties efektīvi novērst riskus, kurus šīs sistēmas rada attiecībā uz maksājumu sistēmu netraucētu darbību un vienotas monetārās politikas īstenošanu; pašlaik izvērtē ieteikumu un gaida iespēju šo priekšlikumu apspriest;

Fiziskā nauda un digitālās valūtas

35. piekrīt ECB, ka fiziskā nauda ir svarīga ka likumīgs maksāšanas līdzeklis, jo euro ir vienīgais likumīgais maksāšanas līdzeklis eurozonā, un atgādina visām eurozonas dalībvalstīm, ka mazumtirdzniecības darījumos kā likums būtu jāpieņem euro monētas un banknotes, taču tas neskar attiecīgo dalībvalstu tiesības noteikt maksimālās robežvērtības skaidras naudas darījumiem, lai cīnītos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un terorisma un organizētās noziedzības finansēšanu; iesaka Eurosistēmai laist klajā Kārļa Lielā piemiņai veltītas banknotes, kas arī būtu likumīgs maksāšanas līdzeklis;
36. ņem vērā, ka patlaban notiek diskusijas par tā dēvēto centrālās bankas digitālo valūtu jeb digitālo naudas bāzi, kas būtu pieejama plašam darījumu partneru lokam, tostarp māsaiņniecībām; mudina Komisiju un ECB pētīt šādas shēmas, lai uzlabotu

maksājumu sistēmu publisku pieejamību, nodrošinot arī fiziskās naudas pieejamību, un izvērtēt problemātiskos jautājumus, kas varētu rasties ECB saistībā ar naudas emitēšanas monopolu; uzsver — progress virtuālo valūtu jomā nedrīkst kļūt par iemeslu tam, ka tiek ierobežoti skaidras naudas maksājumi mazumtirdzniecībā vai ka skaidra nauda tiek atcelta;

37. uzsver, ka finanšu nozarei svarīga ir kiberdrošība; atzinīgi vērtē ECB darbu šajā jomā, cita starpā arī to, ka 2016. gada februārī ir sākusi darboties izmēģinājuma shēma, kas izveidota, lai ziņotu par būtiskiem kiberincidentiem, un sadarbību G7 struktūrā;

Pārskatatbildība un pārredzamība

38. prasa ECB, vērtējot finansiālās palīdzības programmas izpildi, turpināt sniegt nepieciešamo atbalstu Grieķijai un arī ikvienai citai dalībvalstij; uzskata, ka šādu palīdzību — neskarot Grieķijas neatkarīgas valsts statusu, — cita starpā varētu nodrošināt, ja Grieķijas valsts obligācijas tiktu iekļautas valsts sektora aktīvu iegādes programmā (VSIP), pamatojoties uz atbilstības kritērijiem, ko piemēro visām dalībvalstīm, un ja plašāk tiktu īstenota nodrošināto obligāciju iegādes trešā programma (NOIP3), to pēc tiem pašiem atbilstības kritērijiem attiecinot arī uz Grieķijas juridiskajām personām — gan publisko, gan privāto tiesību subjektiem;
39. aicina ECB sadarbībā ar Eiropas uzraudzības iestādēm izvērtēt visas sekas, ko rada Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, un jebkurā brīdī būt gatavai banku un to darbības pārceļšanai uz eurozonu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi stingrāk īstenot ārpus eurozonas veiktu euro tūrvērtes darījumu uzraudzību, tā nepieļaujot, ka uzraudzībā veidojas plaisas un rodas ar finanšu stabilitāti saistītas problēmas; sāk diskutēt par 2017. gada jūnijā komitejas līmenī iesniegto Komisijas priekšlikumu grozīt Regulu par Eiropas tirgus infrastruktūru attiecībā uz centrāla mijieskaita darījumu partneru uzraudzību, lai panāktu, ka tā kļūst stingrāka;
40. atzīmē, ka Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos ir konstatējusi — peļņa, ko ECB gūst no naudas emisijas, varētu būt viens no jaunajiem ES budžeta pašu resursu veidiem; uzsver — lai šī peļņa kļūtu par ES pašu resursiem, būtu jāgroza ECBS un ECB Statūti un tie arī attiecīgi jāpielāgo, nodrošinot, ka ir ņemta vērā to dalībvalstu īpašā situācija, kuras eurozonai nav pievienojušās;
41. uzskata, ka ECB neatkarības līmenim — tāpat arī pārskatatbildības pakāpei — ir jāatbilst tam, cik šī iestāde ir svarīga; uzsver, ka ECB savi pienākumi un uzdevumi ir jāpilda, nodrošinot pārredzamību plašākai sabiedrībai un lielāku pārskatatbildību attiecībās ar Parlamentu; uzsver, ka ir jāiesniedz Parlamentam attiecīgo kandidātu atlases saraksti, lai Parlaments varētu pildīt pienākumus, kas tam uzticēti kā iestādei, kura piedalās ECB priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un citu Valdes locekļu iecelšanas procesā;
42. norāda, ka dialogs par monetārās politikas jautājumiem ir svarīgs instruments, lai attiecībās ar Parlamentu un līdz ar to arī ar plašāku sabiedrību nodrošinātu, ka lēmumi monetārās politikas jomā tiek pieņemti pārredzami; atzinīgi vērtē to, ka ECB priekšsēdētājs un citi Valdes locekļi regulāri piedalās un īsteno viedokļu apmaiņu dialogā par monetārās politikas jautājumiem un arī citos forumos; uzskata, ka dialogu par monetārās politikas jautājumiem varētu uzlabot vēl vairāk, tādēļ to cita starpā arī

reorganizējot, lai viedokļu apmaiņa ar ECB priekšsēdētāju un citiem Valdes locekļiem dialogā par monetārās politikas jautājumiem un citos forumos būtu mērķtiecīgāka, interaktīvāka un būtiskāka, vadoties pēc ieteikumiem un atsauksmēm, ko 2014. gada martā snieguši monetārās jomas eksperti, kuri strādāja Ekonomikas un monetārās komitejas uzdevumā; turklāt aicina ECB ierēdņus arī turpmāk īstenot atzinīgi vērtējamo praksi sniegt rakstiskas atbildes uz jautājumiem, kas pēc viedokļu apmaiņas ir palikuši neatrisināti;

43. atzinīgi vērtē ECB 2016. gadā pieņemto lēmumu savā gada pārskatā publicēt atsauksmes par Parlamenta sniegto ieguldījumu un mudina ECB neatlaidīgi tiekties nodrošināt pārredzamību, lai labāk izskaidrotu pasākumus, ko tā veic monetārās politikas jomā; atgādina, ka ir prasījis ECB savu gada pārskatu papildināt ar atsevišķu sadaļu vai pielikumu, kurā būtu vispusīgi izklāstīta ECB atbildes reakcija uz Parlamenta ziņojumu par iepriekšējo gadu;
44. prasa ECB nodrošināt savas iekšējās Revīzijas komitejas locekļu neatkarību; lai nepieļautu interešu konfliktus, mudina ECB publicēt ECB Padomes locekļu finansiālo interešu deklarācijas; mudina ECB nodrošināt, lai Ētikas komiteju nevadītu bijušais ECB priekšsēdētājs vai kāds no bijušajiem ECB Padomes locekļiem, nedz arī kāda cita persona, kura nonākusi interešu konfliktā; aicina ECB Padomi vadīties pēc ES Civildienesta noteikumiem un Rīcības kodeksa un pieprasīt saviem bijušajiem locekļiem ievērot divus gadus ilgu profesionālās atturēšanās periodu pēc tam, kad ir beidzies viņu attiecīgo pilnvaru laiks; uzsver, ka ECB Valdes locekļiem vajadzētu atturēties no vienlaicīgas līdzdalības forumos vai citās organizācijās, kuru sastāvā ir ECB uzraudzītu banku vadītāji;
45. aicina ECB pieņemt skaidru un atklātu politiku attiecībā uz trauksmes cēlējiem;
46. atzīmē, ka pagaidu darbinieku nodarbināšanas politika, ko pašlaik īsteno ECB, cita starpā palaujoties arī uz pagaidu darba līgumu atkārtotu slēgšanu, var radīt nestabilitāti darba vidē un apdraudēt profesionālo kohēziju ECB struktūrā; ir nobažījies par gadījumiem, kuros pastāv aizdomas par draugu būšanu, un ir nobažījies arī par to, cik augsts ir ECB darbinieku neapmierinātības līmenis; atzīmē un atzinīgi vērtē ECB ierosmes, ar kurām šīs problēmas ir iecerēts risināt, cita starpā arī veidojot spēcīgāku dialogu ar personāla pārstāvjiem, un mudina ECB vēl neatlaidīgāk īstenot šos centienus; aicina ECB nodrošināt vienādu attieksmi pret visiem saviem darbiniekiem un nodrošināt viņiem visiem vienlīdzīgas iespējas, kā arī garantēt iestādē pienācīgus darba apstākļus;
47. atzinīgi vērtē ECB pūliņus, ievērojot 2017. gada maijā panākto vienošanos par ārkārtas likviditātes palīdzību, vairojot skaidrību un pārredzamību attiecībā uz to, kā tiek piešķirta ārkārtas likviditātes palīdzība un kā tiek noteikta tās cena; norāda, ka varētu ieviest vēl lielāku skaidrību par to, kā iestādes eurozonā tiek nodrošinātas ar centrālās bankas likviditāti;
48. atzinīgi vērtē ECB praksi publicēt savus vispārēji piemērojamus lēmumus, noteikumus, ieteikumus un atzinumus, tādējādi samazinot to gadījumu skaitu, kuros prasību izpaust informāciju izņēmuma kārtā nepiemēro; prasa ECB nodrošināt vairāk pārredzamības sabiedrībai — cita starpā arī ar sabiedriskās apspriešanas palīdzību — gadījumos, kad attiecīgās informācijas publicēšana būtiski netraucē tirgu darbību;

49. uzsver, ka ECB uzraudzības pienākumus nevajadzētu jaukt ar pienākumiem, ko ECB pilda monetārās politikas jomā, un ka neviens no šiem diviem nedrīkstētu kļūt par iemeslu tam, ka ECB nonāk interešu konfliktā, pildot kādu no saviem galvenajiem uzdevumiem;
50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un ECB.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	21.11.2017						
Galīgais balsojums	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">40</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> </table>	+:	40	–:	7	0:	7
+:	40						
–:	7						
0:	7						
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Thierry Cornillet, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Barbara Kappel, Wajid Khan, Georgios Kyrtzos, Philippe Lamberts, Sander Loones, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos						
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Matt Carthy, Andrea Cozzolino, Herbert Dorfmann, Frank Engel, Ashley Fox, Ramón Jáuregui Atondo, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Siegfried Mureşan						
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bogdan Brunon Wenta, Wim van de Camp						

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA

40	+
ALDE	Caroline Nagtegaal, Ramon Tremosa i Balcells, Thierry Cornillet
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
PPE	Anne Sander, Bogdan Brunon Wenta, Brian Hayes, Frank Engel, Gabriel Mato, Georgios Kyrtos, Gunnar Hökmark, Herbert Dorfmann, Ivana Maletić, Luděk Niedermayer, Markus Ferber, Siegfried Mureşan, Theodor Dumitru Stolojan, Thomas Mann, Tom Vandenkendelaere, Wim van de Camp
S&D	Alfred Sant, Andrea Cozzolino, Costas Mavrides, Cătălin Sorin Ivan, Hugues Bayet, Jakob von Weizsäcker, Jonás Fernández, Neena Gill, Olle Ludvigsson, Pedro Silva Pereira, Pervenche Berès, Peter Simon, Ramón Jáuregui Atondo, Roberto Gualtieri, Udo Bullmann, Wajid Khan
VERTS/ALE	Ernest Urtasun, Molly Scott Cato, Philippe Lamberts, Sven Giegold

7	-
EFDD	Marco Valli
ENF	Bernard Monot, Gerolf Annemans, Marco Zanni
GUE/NGL	Miguel Viegas, Paloma López Bermejo
NI	Sotirios Zarianopoulos

7	0
ECR	Ashley Fox, Kay Swinburne, Stanisław Ożóg, Sander Loones
ENF	Barbara Kappel
GUE/NGL	Dimitrios Papadimoulis, Matt Carthy

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas